ASTESANUS DE AST
Saalfelden/Salzburg, 1471-1472
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8377
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

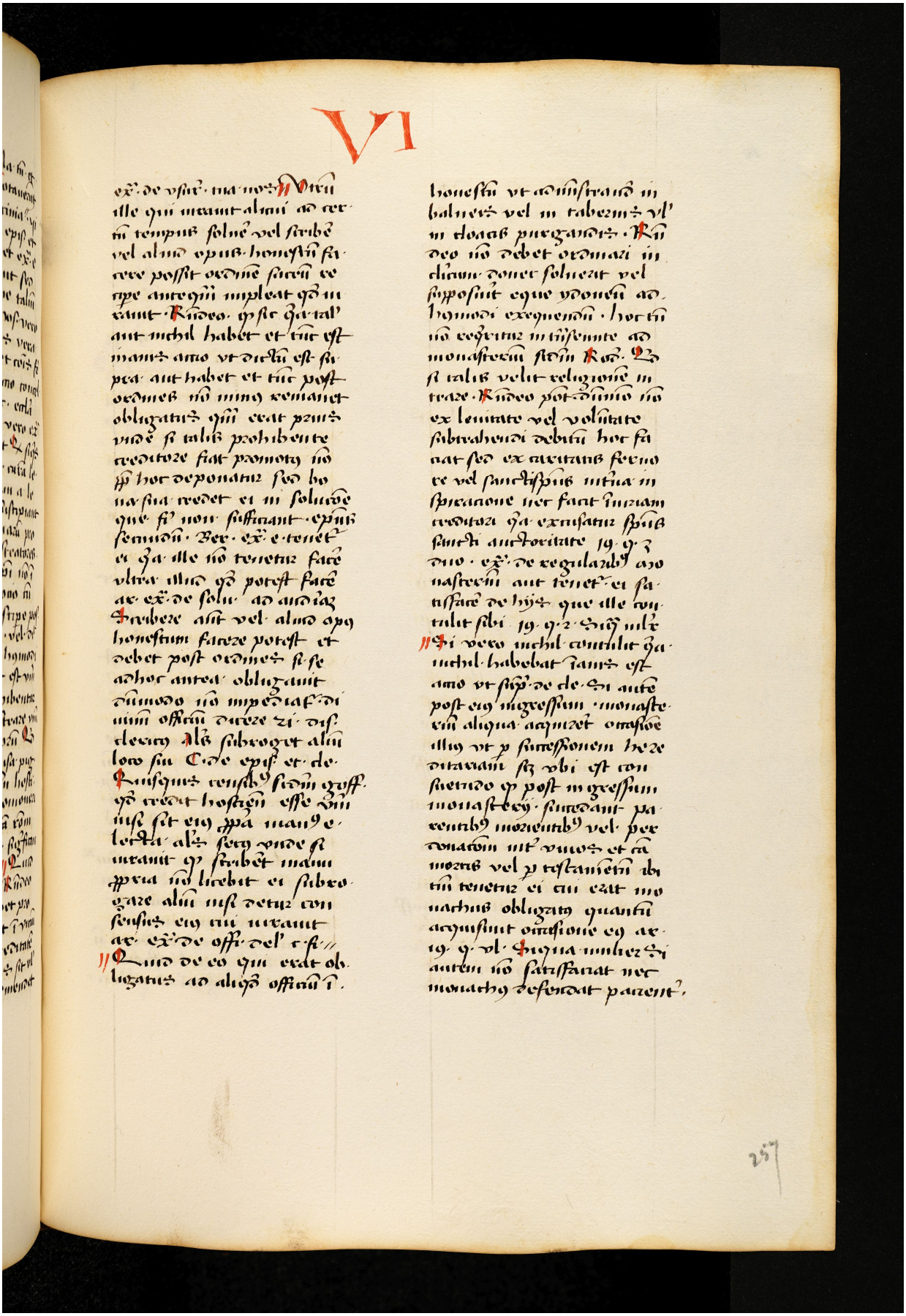

VI

ex. de usur. ma. mo. Utrū
ille qui iuramū alimū ad cer
tū tempus solue vel scribe
vel almo opus honestū fa
cere possit ordine suscū re
gre antequā impleat qd iu
rauit. Rndeo. ipse qa tal'
aut nichil habet et tūc est
manifesta ano vt dictū est su
pra aut habet et tūc post
ordines nō iuing remanet
obligatus qui erat prius
vnde si talis prohibente
creditore fiat promoto nō
ipse hor deponatur sed bo
na sua reddet ei in solutōe
quē fi' non sufficiant. epūs
sentēdū. Per. ex. e. tenet
ei qa ille nō tenetur facē
vltra illud qd potest facē
ac ex. de solu. ad audiēdū
scribere assit vel almo opus
honestum facere potest et
debet post ordines si se
adhor antea obligauit
dūmodo nō impediat di
uinū officū dicere vt dis
cretū alīs subrogat alū
loco sui Cde epis. et de
Quisquis consult. sicut qui off.
qd credat hostigū esse dūm
nisi set eiq ppa manū e
lerta alias sery vnde si
iurauit qd scribet manu
ppria nō licebit ei subro
gare alū nisi detur cū
consensu eiq cui iurauit
ac ex. de offi. del' c. si.
Quid de eo qui erat ob
ligatus ad aliqd officū t.

honestū vt administrando in
balneis vel in tabernis vel
in claustris purgandis. Ru
deo nō debet ordinari in
clericū donec soluerit vel
supposuit eque idoneū ad
hūmodi exequendū. hor tū
nō egritur in insentiū ad
monasteriū sicū Rnd. Qd
si talis velit religionē in
trare. Rndeo post dūmo nō
ex lenitate vel voluntate
subtrahendi debitū hoc fa
cat sed ex auctitate sereno
re vel sanctissimi mitria in
spiratione nec facit iniuriam
creditori qa exinsatus sanctis
simi auctoritate 19. q. 2
dno. ex. de regularib. ano
nasterū aut tenet. ei sa
tisfacē de hijs que ille con
tulit sibi 19. q. 2. Sicū mlr
Si vero nichil contulit qa
nichil habebat tamen est
ano vt sup. de cle. si aute
post eiq ingressum monaste
rū aliqua acquirat ornatione
illius vt p suppressionem here
ditariam sz vbi est con
sueudo qd post ingressum
monasterij. succedant pa
rentibus indigentibus vel per
donationē inter vinos et ca
rnales vel p testamentū ibi
tū tenetur ei cui erat mo
nachus obligatus quantū
acquisiuit occasione eq ac
19. q. vl. Sicqua mulier di
autem nō satisfaciat nec
monachus defendat parentes.